

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712208033
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:8712208033.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci žalobkyne G.. Y. M., A.. X.X.XXXX, W. T. Č.. XXX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s.r.o. Poprad, Hviezdoslavova 2 proti žalovanej X. H. - P. X. X. H., Ž. A. Č.. XX, W.H. o náhradu škody s prísl. takto

rozhodol:

Konanie o sumu 5 392,82 Eur **z a s t a v u j e.**

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyňi sumu 3 985,29 Eur s úrokom omeškania vo výške 9% ročne od 3.2.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 1 645,98 Eur, na účet právneho zástupcu žalobkyne, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa svojím návrhom doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 7.6.2012 a odstúpenému tunajšiemu súdu 23.7.2013 domáhala náhrady škody vo výške 4 378,11 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur s prísl. Svoj návrh odôvodnila tým, že Uznesením OR PZ Poprad ÚJaKP pracovisko Levoča ČVS: E.-XXX/XX-F.-XXXX zo dňa 15.3.2004 bolo voči nej začaté trestné stíhanie pre trestný čin skrátene dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods 1, 4 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry 1 Pv 332/03-73 zo dňa 30.4.2004 zamietnutá.

Dňa 11.8.2005 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni obžalobu za spolupáchateľstvo trestného činu skrátene dane a poistného podľa § 9 ods. 2, § 148 ods.1, 4 Trestného zákona, trestné konanie bolo vedené na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi, vec bola prevedená na Okresný súd Košice - okolie, konanie bolo vedené pod č. 2T 11/06. Uznesením Okresného súdu Košice - okolie č. 2T 11/06 zo dňa 9.4.2009 súd vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. Okresná prokuratúra Košice - okolie uznesením č. 2Pv 826/2006 zo dňa 24.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011 rozhodla tak, že trestné stíhanie zastavila, keďže skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V uvedenom trestnom konaní si žalobkyňa zabezpečila obhajobu prostredníctvom advokáta JUDr. Marcela Mašana, ktorému zaplatila za poskytnutie právnych služieb sumu 4 378,11 Eur, ktorá bola vypočítaná v zmysle advokátskej tarify a zaplatená.

Zároveň si uplatňuje nemajetkovú ujmu, pričom za primeranú výšku náhrady považuje sumu 5 000,- Eur vzhľadom na dĺžku trestného konania, ktoré predstavovalo 10 rokov ako aj z dôvodu, že keďže voči nej bolo vedené trestné stíhanie, firma O. s.r.o. Spišská Nová Ves, ktorej je konateľkou sa nemohla zapájať do výberových konaní a verejných obstarávaní. Skutočná škoda je však nevyčísliteľná a dosahuje niekoľko desiatok mil. Eur. Trestné stíhanie znížilo v okruhu známych jej vážnosť a teda pri rozrátaní tejto sumy na dĺžku konania je takáto náhrada nemajetkovej ujmy primeraná. Aj keď trestné stíhanie

bolo následne zastavené, obnovenie dôvery v jej osobu si vyžadovalo ďalších niekoľko rokov, pričom niektoré škody vo vzťahu k jej podnikateľskej činnosti sú nezvratné.

Listom zo dňa 14. 7. 2011 žiadala žalovaného o prerokovanie nároku, pričom si uplatnila škodu vo výške 4 378,11 Eur z titulu zaplatených trov právneho zastúpeniu a nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,- Eur. Žalovaný jej listom zo dňa 9. 2. 2012 oznámil, že žiadosť vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody. Nebolo preukázané vydanie nezákonného rozhodnutia, ako i prípadný nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Je potrebné rozlíšiť, či ide o škodu objektívne spôsobenú nedôvodným trestným stíhaním a daným stavom ochrany osobnosti. Orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie bez zabezpečenia dôkazov. Nárok žalobkyne smeruje ako náhrada škody v dôsledku toho, že sa musela brániť kvôli nedôvodnému obvineniu. Na ten účel použila žalobkyňa služby advokáta, a keďže úlohou štátu je zabezpečiť ochranu práv, žalobkyňa týmto konaním utrpela škodu, pretože pokiaľ by si orgány činné v trestnom konaní zabezpečili riadne dôkazy a trestné stíhanie by netrvalo toľko rokov, neboli by takéto škody vznikli. V danom prípade aj keď štát má právo takto postupovať, nevyplýva z toho, že toto jeho konanie môže byť beztrestné a tým štát nenesie zodpovednosť za škodu, pokiaľ je postup nezákonný, lebo je zjavné, že trestné konanie neskončilo odsúdením, pretože bolo vedené nedôvodné, a teda ide o objektívnu zodpovednosť štátu, lebo ju vykonával v rozpore so zákonom. Teda aj zdanlivo zákonný postup môže zakladať nárok na náhradu škody týmto zdanlivo zákonným postupom, pretože si treba uvedomiť, že nezákonnosť vznikla v počiatočnom štádiu a to predčasným vznesením obvinenia, Teda pokiaľ aj ostatné úkony boli urobené zákonným spôsobom, týmto sa prvotná nezákonnosť nezhojila, a teda týmto prvotným úkonom sú všetky úkony nezákonné.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, nárok ma primerane zadosťučinenie a nemajetkovú ujmu v prvom rade zakladá ustanovenie čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Túto otázku prejednal už NS ČR vo svojom rozhodnutí č. 31Cdo 3916/2008, ktorý vychádza z rovnakého právneho základu, ktorý je pre CR a SR identický, keďže ide o identickú právnu úpravu a Dohovorom je viazaná ako SR tak aj ČR, pričom rozhodnutie NS ČR vychádza z judikatúry európskeho súdu pre ľudského práva, ktorý aplikovalo na právny režim, ktorý je identický s právnym režimom v SR. Nemajetkovú ujmu si uplatňuje podľa § 11, 13 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná uviedla, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je absolútna, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody nespĺňa podmienky vymedzené v zákone č. 58/1969 Z.z.. Zodpovednosť štátu za škodu je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie, existencia škody, príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom. Zo skutočností tvrdených žalobkyňou vyplýva, že svoj nárok na náhradu škody odvodzuje od nezákonného rozhodnutia, za ktoré označila uznesenie o vznesení obvinenia. Nie je možné automaticky každé vznesenie obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok, pokladať za nezákonné rozhodnutie. To, či v okamihu vznesenia obvinenia boli splnené podmienky na vznesenie obvinenia, nie je možné posudzovať len s ohľadom na výsledok konania. Uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobkyňi nie je nezákonným rozhodnutím, ak bolo vydané v súlade s Trestným poriadkom. Pokiaľ orgány činné v trestnom konaní aplikujú ustanovenia Trestného poriadku a postupujú počas trestného stíhania v súlade so zákonom, nejde o neoprávnený zásah do práv obvineného. Pri objasňovaní trestných činov prevláda nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby vyšší záujem na tom, aby bol trestný čin riadne zistený a jeho páchatel' podľa zákona spravodlivo potrestaný. V žiadnom prípade nie je možné simplifikovať proces posúdenia predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. prezumovaním záveru, že skutočnosť, že proti jedincovi bolo vedené trestné stíhanie, ktoré neskončilo jeho právoplatným odsúdením, automaticky znamená odôvodnenosť jeho nároku na náhradu škody. V tomto prípade bolo vzhľadom na závažnosť šetreného skutku dôvodné vzniesť voči žalobkyňi obvinenie, vykonať všetky úkony za účelom dôsledného zistenia skutkového stavu, riadne zaobstarať a vyhodnotiť dôkazy, posúdiť skutok a vyvodiť závery.

Zo znenia § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. nie je možné vyvodiť, že by štát zodpovedal za škodu spôsobenú rozhodnutím, ktoré nebolo zrušené pre nezákonnosť. Podmienkou priznania nároku je to, že nezákonné rozhodnutie príslušný orgán zrušil. Nakoľko rozhodnutie, ktorého nezákonnosť žalobkyňa namieta, nebolo zrušené pre nezákonnosť, nie je možné stotožniť sa s tvrdením, že ide o nezákonné rozhodnutie v zmysle zákona č. 58/1969 Zb.. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala v predmetnej veci existenciu nezákonného rozhodnutia v zmysle zákona 58/1969 Zb..

Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila nárok na náhradu majetkovej škody v sume 4.378,11 titulom trov obhajoby. V zmysle zákona č. 58/1969 Zb. je povinnosťou žalobcu preukázať existenciu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s napadnutým nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Skutočnosť, že žalobkyňa vynaložila v predmetnom konaní finančné prostriedky na svoju obhajobu, neznamená, že ich náhradu si môže automaticky dôvodne uplatňovať ako škodu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Keďže orgány činné v trestnom konaní zabezpečujú dôkazy aj v prospech obvineného a v tomto prípade nešlo o prípad nutnej obhajoby, nebolo nevyhnutné, aby žalobkyňa vynakladala prostriedky na svoju obhajobu. Bolo teda jej slobodným rozhodnutím zvoliť si právneho zástupcu a takýmto spôsobom naložiť so svojím majetkom. Pri skúmaní existencie škody je potrebné posúdiť žalobkyňou vynaložené finančné prostriedky tak z hľadiska nutnosti ako aj účelnosti.

Nešlo o prípad nutnej obhajoby, preto nie je možné posúdiť výdavky žalobkyne na obhajobu s prihliadnutím na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku ako nevyhnutné. Ak by aj šlo o prípad nutnej obhajoby, zostávala by tu ešte povinnosť preukázať, ako jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní podmienili úkony nutnej obhajoby a určiť rozsah tých úkonov, ktoré boli vyvolané nezákonným rozhodnutím. Orgány v činné v trestnom postupovali v predmetnom konaní v súlade s Tr. poriadkom a teda nedalo by sa prikloniť ani k názoru, že vynaloženie týchto prostriedkov na obhajobu by bolo posúdené ako účelné.

Žalobkyňa na preukázanie uplatneného nároku v tejto časti predložila ako dôkaz príjmové pokladničné doklady a to č. 0073 zo dňa 24.11.2004, neuvedené číslo zo dňa 2.9.2005, č. 38 zo dňa 1.9.2006 spolu na sumu 75.000,- Sk t.j. 2 489,54 Eur vystavené JUDr. Marcelom Mašanom, čo však nie je možné považovať za dostatočný dôkaz o skutočnej úhrade predmetnej čiastky a nie je nimi preukázaná súvislosť ani s predmetným trestným stíhaním, keďže účel je špecifikovaný iba ako právna pomoc. Žalobkyňa síce predložila vyúčtovanie, ktoré je zo dňa 15.2.2011, avšak bez predloženia riadnych faktúr a dokladov o zaevidovaní súm v peňažnom denníku právneho zástupcu nie je možné v prípade nárokovania náhrady trov dospieť k záveru o ich reálnej úhrade. Až ďalším krokom by mohlo byť posúdenie ich oprávnenosti a odôvodnenosti vo vzťahu k uplatnenej škode. Čo sa týka úhrady časti trov obhajoby vo výške 1.888,57 Eur, ktorú žalobkyňa preukazovala výpisom z účtu svojho právneho zástupcu, kam bola dňa 24.02.2011 prevedená čiastka 1.888,57 Eur z účtu 413168303/7500, pričom tento účet patrí spoločnosti O. s.r.o., táto nebola hradená žalobkyňou (z jej účtu) a teda nie je možné považovať túto čiastku za škodu vzniknutú žalobkyňi.

Čo sa týka žalobkyňou uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- Eur, z podanej žaloby nie je zrejmé, od čoho odvodzuje tento svoj nárok, nakoľko inštitút odškodnenia za nemajetkovú ujmu nebol v zákone č. 58/1969 zakotvený a ustanovenie čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je možné vzťahovať na túto vec, keďže sa týka nezákonného obmedzenia osobnej slobody, ku ktorému v tejto veci nedošlo. Aj judikát NSČR sp. zn. 31Cdo 3916/2008, na ktorý sa odvoláva žalobca, sa vzťahuje na väzbu a výkon trestu odňatia slobody. Je potrebné, aby žalobkyňa spresnila, od akej právnej úpravy odvíja svoj nárok.

Uplatnený úrok z omeškania nie je opodstatnený, žalobkyňa nemá právo na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa 15.07.2011, pretože v tom čase neexistoval žiadny dlh žalovanej voči žalobkyňi, ktorý by bol splatný. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle z.č. 58/1969 Zb. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť.

Súd rozsudkom 1C/208/2013-117 zo dňa 26.11.2013 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 3 985,29 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 6.8.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podali obidvaja účastníci konania odvolanie. Odvolací súd uznesením 1Co/32/2014-156 zo dňa 14.10.2014

zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ktoré konkrétne úkony právnej služby súd priznal, na základe akých skutkových zistení dospel súd k záveru, že išlo o finančné prostriedky patriace žalobkyni. Ďalej uviedol, že žalovaná sa mohla dostať do omeškania, ak by svoju povinnosť nahradiť škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím nesplnil včas t.j. do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, bude potrebné uviesť z akých dôvodov nemal súd preukázanú existenciu ďalších zákonných podmienok, t.j. existenciu nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmovou.

Žalobkyňa po zrušení rozsudku zobrala návrh čiastočne späť, čo do náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur, a tiež aj v časti nepriznanej náhrady škody vo výške 392,82 Eur, spolu 5 392,82 Eur. Ako dôvod uviedla, že už nemá sil 15 rokov bojovať s týmto štátom o svoje práva, je z toho tak psychicky vyčerpaná, že nemá záujem v tejto spornej časti ďalej pokračovať. Žalovaná so späťvzatím návrhu súhlasila, preto súd v tejto časti konanie zastavil. Predmetom sporu zostala náhrada škody vo výške 3 985,29 Eur s prísl..

Účastníci boli v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. poučení v uznesení zo dňa 13.7.2012.

Súd vykonaným dokazovaním, z predložených dokladov, z pripojeného spisu Okresnej prokuratúry Košice - okolie číslo XPv/XXX/XX, z vyúčtovania trov obhajoby v trestnom konaní vedenému proti žalobkyni zo dňa 15.2.2011, z príjmových pokladničných dokladov Advokátskej kancelárie JUDr. Marcel Mašan, z výpisu z Peňažného denníka podnikateľa advokáta JUDr. Marcela Mašana, z výpisov z pokladne tejto advokátskej kancelárie, z výpisov z účtu, zo Žiadosti o prerokovanie nároku zo dňa 14.7.2011, odpovede na túto žiadosť zo strany žalovaného právneho zástupcovia žalobkyne zo dňa 9.2.2012, z výpovede žalobkyne v tomto konaní ako účastníka konania, z prednesov právneho zástupcu žalobkyne i splnomocnenej zástupkyne žalovaného v tomto konaní, doplneným dokazovaním podľa zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zistil tento skutkový a právny stav veci:

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad, ÚJaKP pracovisko Levoča, sp. zn. ČVS: E.-XXX/XX-F.-XXXX zo dňa 15.3.2004 bolo začaté trestné stíhanie žalobkyne pre trestný čin skrátene dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods. 1,4 Trestného zákona, pretože ako ekonomicko-obchodný riaditeľ firmy O. s.r.o. Spišská Nová Ves v dobe od 12.1.1999 do 27.10.1999 na základe fiktívnej zmluvy podpísala 31 dodacích listov, aj keď práce neboli vykonané a na základe týchto dodacích listov vystavila a podpísala dodávateľské faktúry v celkovej čiastke 1 907 287,20 Sk, tieto faktúry boli uhradené firmou X. D. Y.X.. D. a zaúčtované v účtovníctvach oboch firiem, čím došlo na strane X. D. Y.X.. D. ku skráteniu dane z príjmov právnických osôb vo výške 501 480,- Sk a k neoprávnenému odpočtu dane pridanej hodnoty na strane X. D. Y..X.. D. vo výške 356 647,20 Sk.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry X F. XXX/XX-XX zo dňa 30.4.2004 zamietnutá.

Okresný súd Košice - okolie uznesením sp. zn. XT/XX/XX zo dňa 9.4.2009 podľa § 221 ods. 1 Trestného poriadku - zákona č. 141/1961 Zb., platného a účinného do 31.12.2005, vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. V odôvodnení tohto uznesenia súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní boli zistené podstatné zmeny okolností prípadu a záver o fiktívnych zmluvách je predčasný, lebo podľa doterajších zistení skutočne malo dôjsť k realizácii dojednaných prác a s tým zámerom boli zmluvy podpísané. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie uznesením zo dňa 24.1.2011 sp. zn. XPv XXX/XXXX, právoplatným dňa 15.2.2011, trestné stíhanie žalobcu zastavil, keďže skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Listom zo dňa 14.7.2011 žalobca požiadal žalovaného o prerokovanie nároku na náhradu škody a svoj nárok oprel o ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. a uplatnil si škodu z titulu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní 4.378,11 Eur a 5.000,- Eur náhradu nemajetkovej ujmy. Žalovaný mu listom zo dňa 9.2.2012 oznámil svoje negatívne stanovisko, z listu je zrejmé, že žalovanému bola žiadosť doručená dňa 2.8.2011.

Dňa 11.8.2005 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni obžalobu sp. zn. F. XXX/XX za spolupáchateľstvo trestného činu skrátene dane a poistného podľa § 9 ods. 2, § 148 ods.1, 4 Trestného

zákona, ktoré trestné konanie bolo vedené na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi. Vec bola prevezená na Okresný súd Košice - okolie, konanie bolo vedené pod č. XT XX/XX. Uznesením Okresného súdu Košice - okolie uznesením č. XT XX/XX zo dňa 9.4.2009 súd vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. Okresná prokuratúra Košice - okolie uznesením č. XPv XXX/XXXX zo dňa 24.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011 rozhodol tak, že trestné stíhanie zastavil, keďže skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V uvedenom trestnom konaní si zabezpečila obhajobu prostredníctvom advokáta JUDr. Marcela Mašana, ktorému zaplatila za poskytnutie právnych služieb sumu 4 378,11 Eur, ktorá bola vypočítaná v zmysle advokátskej tarify a zaplatená.

Žalobkyňa uviedla, že bola trestne stíhaná ako konateľka spoločnosti O. Spišská Nová Ves, na základe anonymu, ktorý niekto podal na políciu, že v strojárňach práce, ktoré fakturovala neboli vykonané. Bola trestne stíhaná na slobode. Trestné stíhanie malo za následok, že spoločnosť nemohla sa zúčastňovať verejno-obchodných súťaží, nemohli podať žiadosť o finančný príspevok, rozširovať podnikanie. Mali problém aj pri jednaní s obchodnými partnermi, nakoľko vedeli že sú trestne stíhaní obidvaja konatelia. Ani manželovi a deťom to nebolo jedno. Vyšetrovali aj zamestnancov firmy, vec bola aj medializovaná. V rámci prípravného konania žiadali, aby sa trestné konanie zameralo aj na ďalšie stránky činnosti a to ekonomickú činnosť, pričom vychádzali zo správ a kontrol daňových úradov, kde v rámci kontrol u všetkých troch subjektov neboli zistené žiadne porušenia daňových predpisov. Preto trvali na tom, aby sa vyšetrovanie viedlo aj iným smerom, toto bolo v prípravnom konaní zamietnuté. opakovane. V rámci predkladaných dôkazov súd dospel k tomu, že vec vrátil do prípravného konania a v prípravnom konaní po doplnení dokazovania bolo trestné stíhanie po viac ako 6 rokov zastavené.

Trovy sú uplatnené tak, ako majú byť uplatnené pri spoločnej obhajobe viacerých osôb. Celkové trovy obhajoby, dosiahli výšku 4 378,11 Eur s tým, že bolo použité zvýšenie odmeny na dvojnásobok pre zvláštnu obťažnosť veci z dôvodu použitia daňových a účtovných zákonov pri obhajobe. Takto vyčíslená odmena bola riadne zaplatená čiastočne prevodom na účet a čiastočne v hotovosti. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že medzi platbami je aj platba zo spol. O. nie od p. M. ide o platbu, ktorá bola skutočne poukázaná z firmy Kovozer, ide však o finančné prostriedky, ktoré patrili žalobkyňi, keďže išlo o časť zisku, ktorý jej mal byť vyplatený na základe hospodárskych výsledkov a rozhodnutia valného zhromaždenia. Len kvôli rýchlosti, aby neprechádzali cez niekoľko účtov boli tieto finančné prostriedky poukázané na jeho účet.

Žalovaná poukázala na to, že zápisnica z rokovania valného zhromaždenia kde došlo k rozdeleniu čistého zisku je zo dňa 26.4.2011 a suma 1 888,57 Eur bola poukázaná z účtu spoločnosti 24.2.2011, čiže ešte v tom čase táto finančná čiastka bola majetkom spoločnosti. Neexistuje zmluva medzi žalobkyňou a advokátom o zmluvnej odmene, teda išlo o tarifnú odmenu. Boli účtované aj právne služby, ktoré neboli reálne vykonané a to pojednávanie dňa 17.1.2008, ktoré sa neuskutočnilo a úkony, ktoré PZ vykonal iba pre iného klienta a to p. T. Y. to sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 4.11.2004 a sťažnosť o postupe vyšetrovateľa zo dňa 15.4.2004. Nie je možné na tieto úkony zaviazat štát. Podmienky pre zvýšenie tarify neboli splnené, pretože podstatná časť úkonov bola realizovaná koncipientom PZ. Podstatou bolo zistiť či ide o fiktívne faktúry alebo nie, čo nebolo právne náročné, možno skutkovo. Preto nie sú splnené podmienky pre zvýšenie tarify.

Vzhľadom k tomu, že bol namietaný aj nesprávny úradný postup orgánov činných v trestnom konaní, poukazuje na to, že súd v civilnom konaní nie je oprávnený preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní, nemá oprávnenie vyjadrovať sa k postupu týchto orgánov, ustáliť alebo posúdiť či v trestnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, čím by aproboval postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska správnosti alebo účelnosti konania.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa čl. 50 ods. 3 obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Z ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2004 a ktorým bol zrušený

zákon č. 58/1969 Zb. vyplýva, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. Keďže k žalobkyňou tvrdenej škode malo dôjsť nezákonným rozhodnutím pred 1. júlom 2004, je potrebné vec posudzovať podľa zákona č. 58/1969 Zb. Zodpovednosť štátu podľa tohto zákona za rozhodnutie orgánu štátu majúci za následok škodu, má charakter občianskoprávnej zodpovednosti. Zákon č. 58/1969 Zb. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, preto pokiaľ tento špeciálny zákon neobsahuje vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom (viď § 20 zákona č. 58/1969 Zb.).

Podľa § 1 zák. č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zák. č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 4 ods. 1, zák. č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný. Podľa ods. 2, ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa čl. 5 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v Zbierke zákonov SR Oznámený pod číslom 209/1992), každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
záonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
záonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní;
iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;
záonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;
záonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

Podľa bodu 5. tohto článku, každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

Podľa § 9 zák. č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 10 zák. č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej

časti na súde. Žalobkyňa podala žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR Bratislava listom zo dňa 14.7.2011, ktorý bol doručený 2.2.2011 a dňa 7.6.2012 podala žalobu na súd.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov, smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

Podľa ustálenej súdnej praxe, zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, keďže predpoklad o spáchaní trestného činu, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nebol potvrdený. Preto ten, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, resp. bol oslobodený spod obžaloby, ak spĺňa ďalšie zákonné predpoklady, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.

Pojem škody zákon č. 58/1969 Zb. bližšie nedefinuje a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného, b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c/ je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím a škodou zákon č. 58/1969 Zb. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo na názore že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonmi, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby.

Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody, predstavujúcu zaplatené trovy právneho zastúpenia svojmu obhajcovi v trestnom konaní. Základ tohto nároku žalobcu súd považuje za daný a teda, čo do základu oprávnený. Už Ústava SR zaručuje právo obvineného zastupovať sa pred orgánmi činnými v trestnom konaní samému alebo prostredníctvom obhajcu. Žalobkyňa si v trestnom konaní zvolila obhajcu napriek tomu, že nešlo o prípad nutnej obhajoby, mala na to právo a vynaložila finančné prostriedky ako fyzická osoba, za účelom odstrániť nežiaduce právne následky rozhodnutia o začatí trestného stíhania. Pokiaľ by nebolo začaté trestné stíhanie, ani by neprebiehalo, finančné prostriedky na obhajcu by nebolo potrebné vynaložiť. Žalobkyňa teda preukázala vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní o začatí trestného stíhania. Nemožno dať za pravdu žalovanej, že nešlo o nezákonné rozhodnutie a ani o nesprávny úradný postup, lebo toto rozhodnutie ako nezákonné nebolo zrušené. Súd má za to, že zastavenie trestného stíhania z dôvodov, ktoré sú uvedené v tomto rozhodnutí, je potrebné vykladať v konečnom dôsledku ako zrušenie rozhodnutia o začatí trestného stíhania, pretože trestné konanie začaté uznesením o začatí trestného stíhania sa zastavením skončilo. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti a teda i zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok, ktorý v tomto prípade bolo zastavenie trestného stíhania. Súd si uvedomuje, že nemožno paušálne považovať každé začatie trestného stíhania, ktoré nevyústilo v odsudzujúci rozsudok za nezákonné a v každom jednotlivom prípade je potrebné postupovať individuálne a pozorne zvážiť všetky okolnosti prípadu. Súd zastáva názor, vzhľadom na priebeh a dôvody zastavenia trestného stíhania, že pokiaľ by orgány činné v trestnom konaní od začiatku boli vykonali všetky dôkazy a posúdili ich nielen v neprospech, ale i v prospech obvineného, nebolo by trestné stíhanie začaté a nebolo by trvalo sedem rokov. Súd poukazuje hlavne na dôvody uvedené v uznesení o zastavení trestného stíhania, kedy vo firme, kde bol žalobkyňa konateľom prebehli daňové kontroly, pričom neboli zistené žiadne nedostatky, práce boli vykonané a faktúry uhradené. Žalobkyňa teda preukázala existenciu všetkých zákonných podmienok na priznanie nároku na náhradu škody, podľa vyššie uvedených ustanovení zákona č. 58/1969 Zb.

Žalobkyňa v konaní preukázala, že v súvislosti s trestným stíhaním jej vznikli trovy obhajoby, ktoré právnenému zástupcovi v trestnom konaní uhradila. Žalobou si uplatnila sumu 4 378,11 Eur, v prvom rozsudku jej súd priznal sumu 3 985,29 Eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Po zrušení rozsudku odvolacím súdom žalobkyňa zobrala čiastočne návrh späť v zamietnutej časti, žalovaná s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila. Súd v tejto časti uznesením konanie zastavil.

Súd preskúmal dôkazy žalobkyne predložené v súvislosti s preukazovaním výšky škody. V prvom rade súd konštatuje, že žalobkyňa dostatočným spôsobom preukázala a to Peňažným denníkom podnikateľa Advokátskej kancelárie JUDr. Mašana, že skutočne uhradila po čiastkách zálohy na právnu pomoc v celkovej výške 4.378,11 Eur tak, ako je to uvedené vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 15.2.2011. Okrem peňažného denníka súd mal k dispozícii príjmové pokladničné doklady a výpisy z pokladne. Posledná úhrada vo výške 1.888,57 Eur bola podľa výpisu z účtu právnenému zástupcovi uhradená dňa 24.2.2011. Po zrušení rozsudku žalobkyňa špecifikovala jednotlivé úkony právnej služby a doplnila doklady. Zo zápisnice z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti O. s.r.o., konaného 24.1.2011 mal súd preukázané, že spoločníci sa rozhodli za rok 2006 a 2007 vyplatiť podiel na čistom zisku, a pre žalobkyňu to bola suma 200 000,- Eur. Táto suma nebola vyplácaná jednorázovo, najprv dňa 24.2.2011 bola uhradená suma 1 888,57 Eur, dňa 26.4.2011 suma 137 788,27 Eur, dňa 31.5.2011 suma 60 000,- Sk. Z predloženého stavu účtov je zrejmé, že žalovanej boli postupne vyplácané ďalšie sumy - podiel na zisku aj za iné roky, za rok 2010 bol vyplatený zisk spolu 300 000,- Eur. Žalobkyňa teda preukázala, že aj keď platba išla z účtu firmy, boli to peniaze ktoré jej ako konateľke spoločnosti patrili.

Súd preskúmal nahliadnutím do trestného spisu, či skutočne tieto úkony vykonané boli a či boli účelne na vykonanie obhajoby so všetkou odbornou starostlivosťou. Po skontrolovaní trestného spisu dospel súd k záveru, že všetky vyúčtované úkony v trestnom spise sa skutočne aj nachádzajú. Jedná sa o tieto úkony:

- Príprava a prevzatie obhajoby 25. 3. 2004 2 720,- Sk 90,29 Eur
- Sťažnosť proti uzneseniu 26. 3. 2004 2 176,- Sk 72,23 Eur
- Sťažnosť proti postupu vyšetrovateľa 15. 4. 2004 2 176,- Sk 72,23 Eur
- Výsluch obvinenej 26. 4. 2004 2 720,- Sk 90,29 Eur
- Výsluch svedka 11. 5. 2004 /M./ 2 176,- Sk 72,23 Eur
- Výsluch svedkov 25. 5. 2004 /P., M., C./ 2 176,- Sk 72,23 Eur
- Výsluch svedkov 23. 6. 2004 4 352,- Sk 144,46 Eur

/W., C., C., D., F., Š./

Výsluch svedkov 24. 6. 2004 viac ako 2 hodiny 4 352,- Sk 144,46 Eur

Výsluch svedkov 30. 6. 2004 /X., S./ 2 176,- Sk 72,23 Eur

Výsluch svedkov 1. 7. 2004 2 176,- Sk 72,23 Eur

Sťažnosť proti uzneseniu 26. 8. 2004 2 176,- Sk 72,23 Eur

Výsluch svedka 7. 9. 2004 /L./ 2 176,- Sk 72,23 Eur

Výsluch svedkov 8. 9. 2004 /U., X., F., F./ 2 176,- Sk 72,23 Eur

Výsluch svedkov 14. 10. 2004 /D., O.,/ 2 176,- Sk 72,23 Eur Výsluch svedkov 27. 10. 2004 2
176,- Sk 72,23 Eur

/F., Š., W., C., Y., C./

Výsluch svedkov 28. 10. 2004 /M., D., L./ 2 176,- Sk 72,23 Eur

Výsluch svedkov 3. 11. 2004 2 176,- Sk 72,23 Eur /O., L., P., C., F./

Výsluch svedka 15. 11. 2004 /M./ 2 176,- Sk 72,23 Eur

Spolu 1 480,72 Eur

Podnet na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia 4. 1. 2005 1 500,80 Sk 49,82 Eur

Výsluch svedka 8. 2. 2005 /Ing. A. I./ 1 500,80 Sk 49,82 Eur

Výsluch znalca 29. 6. 2005 /Q./ 1 500,80 Sk 49,82 Eur

Hlavné pojednávanie 17. 1. 2008 OS Košice - okolie 1 1 905,60 Sk 15,81 Eur

Hlavné pojednávanie 13. 3. 2008 OS Košice - okolie 1 905,60 Sk 63,25 Eur

Hlavné pojednávanie 5. 6. 2008 OS Košice - okolie 1 905,60 Sk 63,25 Eur

Hlavné pojednávanie 11. 9. 2008 OS Košice - okolie 1 905,60 Sk 63,25 Eur

Zvýšenie tarifnej odmeny v zmysle § 17 ods. 3 Zákona č. 163/2002 Z. z., úkony do 31. 12. 2004 -
dvojnásobok tarifnej odmeny, obzvlášť náročná vec pre použitie daňových, účtovných zákonov
1 480,72 Eur x 2 = 2 961,44 Eur

Zvýšenie tarifnej odmeny v zmysle § 14f ods. 2 Zákona č. 655/2004 Z. z., úkony od 4. 1. 2005 do 11. 9.
2008 - dvojnásobok tarifnej odmeny, obzvlášť náročná vec pre použitie daňových, účtovných zákonov
355,02 Eur x 2 = 710,04 Eur

Režijný paušál 18 á 136,- Sk 2 448,- Sk 81,26 Eur

Režijný paušál 3 úkony á 150,- Sk 450,- Sk 14,94 Eur

Režijný paušál 4 úkony á 190,- Sk 760,- Sk 25,23 Eur

Cestovné Poprad-Levoča-Poprad 27. 4. 2004

osob. mot. vozidlom Opel Vectra, F.-XXXAV

(50 km x 5,40 Sk) 270,-- Sk

spotreba PHM: 6 l/100 km x 33,40 Sk/l x 50 km 100,20 Sk

náhrada za stratu času 1 hod. (2 x 567,-- Sk) 1 134,-- Sk

cestovné spolu 1 504,20 Sk / 49,93 Eur

Cestovné Poprad-Levoča-Poprad

osob. mot. vozidlom Opel Vectra, F.-XXXAV

(50 km x 6,20 Sk) 310,-- Sk

spotreba PHM: 6 l/100 km x 33,40 Sk/l x 50 km 100,20 Sk

náhrada za stratu času 1 hod. (2 x 567,-- Sk) 1 134,-- Sk

cestovné spolu 1 544,20 Sk x 14 ciest/r. 2004/ 21 618,80 Sk/ 717,61 Eur

Cestovné Poprad-Levoča-Poprad

osob. mot. vozidlom Opel Vectra, F.-XXXAV

(50 km x 6,20 Sk) 310,-- Sk

spotreba PHM: 6 l/100 km x 36,10 Sk/l x 50 km 108,30 Sk

náhrada za stratu času 1 hod. (2 x 250,-- Sk) 500,-- Sk

cestovné spolu 918,30 Sk x 2 ciest /r. 2005/ 1 836,60 Sk / 60,96 Eur

cestovné Poprad-Košice-Poprad

os. mot. vozidlom ALFA ROMEO, 1,9 JTD, ev. č. F.-XXXBL

230 km x 0,21 Eur 48,30 Eur

spotreba PHM: 7,1 l/100 km x 1,32 Eur/l x 230 km 21,55 Eur

náhrada za stratu času 3 hodiny (6 x 10,52 Eur) 63,12 Eur

cestovné spolu 132,97 Eur x 2 cesty r. 2008 265,94 Eur

cestovné Poprad-Košice-Poprad

os. mot. vozidlom ALFA ROMEO, 1,9 JTD, ev. č. F.-XXXBL

230 km x 0,18 Eur 41,40 Eur

spotreba PHM: 7,1 l/100 km x 1,32 Eur/l x 230 km 21,55 Eur

náhrada za stratu času 3 hodiny (6 x 10,52 Eur) 63,12 Eur

cestovné spolu 126,07 Eur x 2 cesty r. 2008 252,14 Eur

cestovné celkom 1 346,58 Eur; cestovné na jednu osobu 192,37 Eur

Spolu 3 985,29 Eur

Súd preto z titulu náhrady škody - náhrady zastupovania obhajcom v trestnom konaní priznal žalobkyni 3.985,29 Eur.

Žalobca si uplatnil žalobou aj úroky z omeškania, ktoré žiadal priznať po spresnení a čiastočnom späťvzati žaloby od 2.2.2011. Žalovaný uviedol, že nárok na úroky z omeškania vzniká až nasledujúci deň t.j. od 3.2.2011.

Podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa nariadenia vlády č. 87/1995, § 3 ods. 1 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období bola 1%, čo po zvýšení je 9%.

Úroky z omeškania je potrebné posudzovať aj v zmysle § 10 zák.č. 58/1969 Zb., podľa ktorého ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Žiadosť bola žalovanému doručená 2.2.2011, 6 mesačná lehota skončila 2.8.2011 a nasledujúci deň t.j. od 3.2.2011 sa dostal do omeškania.

Súd v zmysle cit. ustanovení priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške od 3.2.2011 a v prevyšujúcej časti čo sa týka úroku z omeškania za deň 2.2.2011 žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal žalovanú, ktorá v konaní nemala úspech nahradiť žalobkyni trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vyčíslených v zmysle § 10 ods. 1 a §13a vyhl. 655/2004 Z.z. za tieto úkony:

1. prevzatie a príprava zastúpenia 151,05 Eur

2. návrh na začatie konania 151,05 Eur

3. účasť na pojednávaní 14.9.2012, odročené bez prejednania veci 1 37,76 Eur

4. odvolanie proti uzneseniu 1/2 75,52 Eur

5. pojednávanie 15.10.2013 151,05 Eur

6. pojednávaní 12.11.2013 151,05 Eur

7. odvolanie 151,05 Eur

8. vyjadrenie k odvolaniu žalovanej 151,05 Eur

9. pojednávanie 23.4.2015 151,05 Eur

Spolu 1 170,63 Eur

Režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z.

4 x 7,63 Eur, 3 x 7,81 Eur, 1 x 8,04 Eur, 1 x 8,39 Eur, spolu 70,38 Eur

Cestovné osobným motorovým vozidlom podľa § 16 ods. 4 vyhlášky 655/2004 Z.z

Dňa 15.10.2013, Poprad - Sp. Nová Ves a späť, počet najazdených km 50, spotreba 10,7 l/100 km, cena PHM 1,468 Eur/l, spolu 17,- Eur

Dňa 12.11.2013, Poprad - Sp. Nová Ves a späť, počet najazdených km 50, spotreba 10,7 l/100 km, cena PHM 1,443 Eur/l, spolu 16,85 Eur

Dňa 23.4.2015, Poprad - Sp. Nová Ves a späť, počet najazdených km 50, spotreba 10,7 l/100 km, cena PHM 1,429 Eur/l, spolu 16,79 Eur

spolu 50,64 Eur

Náhrada straty času za cestu podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z

15.10.2013 - 2 polhodín po 13,01 Eur, spolu 26,02 Eur

12.11.2013 - 2 polhodín po 13,01 Eur, spolu 26,02 Eur

23.04.2015 - 2 polhodín po 13,98 Eur, spolu 27,96 Eur

Spolu 80,- Eur

20% DPH zo sumy 1 371,65 Eur, t.j. 274,33 Eur

Spolu trovy právneho zastúpenia 1 645,98 Eur (1 170,63 +70,38 +50,64+80+274,33)

Súd nepriznal úkon - doplnenie žaloby, nakoľko táto časť mala byť súčasťou žaloby. Súdny poplatok z návrhu a odvolanie po 66,- Eur bol vyčíslený podľa položky 7b sadzobníka súdnych poplatkov z.č. 71/1992 Zb., nie z návrhu na náhradu škody, toto konanie bolo v čase podania žaloby oslobodené od platenia súdnych poplatkov.

Súd poukazuje aj na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6C/23/2013 zo dňa 14.11.2013, potvrdený Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/223/2014 zo dňa 20.11.2014, ktoré sa týkalo toho istého trestného stíhania a odvolací súd potvrdil pre žalobcu náhradu škody vo výške 3 985,29 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.